

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 9.10.2008
COM(2008)627 galīgā redakcija

2008/0190 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

(...)

**par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu
uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2005/60/EK un Direktīvu 2006/48/EK un atceļ
Direktīvu 2000/46/EK**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(iesniegusi Komisija)
{SEC(2008) 2572}
{SEC(2008) 2573}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma mērķi

Patērētāji un uzņēmēji Eiropas Savienībā aizvien biežāk lieto elektronisko naudu, kas dažās dalībvalstīs noteiktos maksājumu veidos tikai tagad sāk veiksmīgi aizvietot citus maksāšanas līdzekļus. Tomēr elektroniskā nauda joprojām ir tālu no tā, lai sniegtu visus potenciālos ieguvumus, kurus no tās sagaidīja pirms astoņiem gadiem, kad tika pieņemta Direktīva 2000/46/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību (turpmāk „Elektroniskās naudas direktīva”)¹.

Šīs direktīvas piemērošanas izvērtējums² atklāja, ka daži tās noteikumi ir kavējuši elektroniskās naudas tirgus attīstību, traucējot tehnoloģiskajām inovācijām. Skaitļi, kas liecina par pilnībā licencētu elektroniskās naudas iestāžu ierobežoto skaitu vai emitētās elektroniskās naudas nelielo apjomu, pierāda, ka lielākajā daļā dalībvalstu elektroniskā nauda īsti nav attīstīta.

Tagad, kad ar Direktīvas 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (turpmāk „Maksājumu pakalpojumu direktīva”)³ pieņemšanu Kopienas līmenī ir radīts mūsdienīgs un saskaņots tiesiskais regulējums maksājumu pakalpojumiem, steidzami ir nepieciešama turpmāka rīcība, lai veicinātu patiesi vienota tirgus izveidi elektroniskās naudas pakalpojumiem Eiropas Savienībā.

Šā Komisijas priekšlikuma galvenais mērķis ir modernizēt Elektroniskās naudas direktīvas noteikumus, īpašu uzmanību pievēršot elektroniskās naudas iestāžu konsultatīvas uzraudzības režīmam un nodrošinot tā konsekvenci ar režīmu, ko piemēro maksājumu iestādēm saskaņā ar Maksājumu pakalpojumu direktīvu. Tā mērķis ir sekmēt jaunu, inovatīvu un drošu elektroniskās naudas pakalpojumu izstrādi, nodrošināt jauniem dalībniekiem pieeju tirgum un veicināt reālu un efektīvu konkurenci starp visiem tirgus dalībniekiem. Inovācijas maksājumu tirgū radīs jūtamus ieguvumus patērētājiem, uzņēmējiem un visai Eiropas ekonomikai. Radoši risinājumi popularizēs maksājumu ātrumu, ērtu lietojumu un jauno funkcionalitāti 21. gadsimta e-sabiedrībai.

1.2. Vispārīgais konteksts

Šobrīd elektroniskās naudas apjoms ir neapmierinoši zems, lielākoties tādēļ, ka maksājumu tirgus jauno dalībnieku skaits pēc Elektroniskās naudas direktīvas pieņemšanas nebija tik liels, kā tika gaidīts. Tādēļ lielākajā daļā dalībvalstu e-nauda joprojām netiek uzskatīta par ticamu alternatīvu skaidrai naudai. Elektroniskās naudas tirgus potenciāls joprojām paliek neizmantots, jo tas nav ievērojami veicinājis patērētāju tēriņus un ekonomikas izaugsmi. 2007. gada augustā apgrozībā bija tikai viens miljards euro elektroniskās naudas salīdzinājumā ar 637 miljardiem skaidrās naudas. 2007. gada beigās tika ziņots par 20 elektroniskās naudas iestādēm un 127 struktūrām ar atbrīvojumu.

¹ OV L 275, 27.10.2000., 39. lpp.

² SEC(2006) 1049, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

³ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

Spēkā esošā Elektroniskās naudas direktīva tika pieņemta, reaģējot uz jaunu kategoriju iepriekš apmaksātu maksājumu instrumentu parādīšanos, kas ir saistīta ar straujajām izmaiņām uzņēmējdarbības vidē informācijas tehnoloģiju revolūcijas rezultātā. Elektroniskās naudas direktīva centās atvērt tirgu elektroniskās naudas emitēšanai, izveidojot „elektroniskās naudas iestādes”, kuras tiek regulētas īpašā konsultatīvas uzraudzības režīmā. Tās mērķis bija radīt skaidru tiesisko regulējumu, kas ir paredzēts, lai stiprinātu elektronisko maksājumu vienoto tirgu un stimulētu konkurenci, tajā pat laikā nodrošinot konsultatīvu uzraudzību atbilstīgā līmenī. Tomēr dažas nepilnības liedza tai sniegt gaidītos rezultātus. Šīs nepilnības tika atklātas Elektroniskās naudas direktīvas izvērtēšanas laikā. Tās lielākoties ir saistītas ar spēkā esošajā direktīvā noteiktās elektroniskās naudas iestāžu juridiskās un konsultatīvas uzraudzības sistēmas neatbilstību.

Pirmā problēmu grupa attiecas uz neskaidru elektroniskās naudas definīciju un direktīvas darbības jomu, kas rada juridisku nenoteiktību un traucē tirgus attīstībai. Otrā attiecas uz nekonsekventu tiesisko regulējumu ar nesamērīgu konsultatīvas uzraudzības režīmu, nekonsekventu atbrīvojumu un atļauju piešķiršanas režīmu, kā arī nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas noteikumu piemērošanu e-naudas pakalpojumiem. Šī kopējā juridiskā nekonsekvence palielināsies, kad būs īstenoti Maksājumu pakalpojumu direktīvas noteikumi (līdz 2009. gada novembrim), jo dažas prasības, kas ir piemērojamas maksājumu iestāžu konsultatīvas uzraudzības režīmam, ievērojami atšķiras no tām, kas šobrīd ir piemērojamas elektroniskās naudas iestādēm (piemēram, uz elektroniskās naudas iestādēm šobrīd attiecas darbības ekskluzivitātes princips, bet uz maksājumu iestādēm tas neattieksies).

Tradicionāli maksājumu pakalpojumus piedāvā bankas, ko reglamentē Eiropas Savienības banku direktīvas. Tās tika grozītas 2006. gadā un aizvietotas ar Direktīvu 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta Direktīva 2000/12/EK)⁴ un Direktīvu 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (pārstrādāta Direktīva 93/6/EEK)⁵, turpmāk „Kapitāla prasību direktīva”.

Elektronisko naudu var emitēt elektroniskās naudas iestādes (kas Kapitāla prasību direktīvas vajadzībām ir uzskatāmas par „īpašam nolūkam dibinātām” kredītiestādēm), kuras reglamentē Elektroniskās naudas direktīva. Arī kredītiestādes, kuras reglamentē Kapitāla prasību direktīva, var emitēt elektronisko naudu saskaņā ar Elektroniskās naudas direktīvu. Tāpēc iestādēm, kuras vēlas emitēt elektronisko naudu, šobrīd ir divas iespējas:

- pieteikties licencei kā elektroniskās naudas iestādei saskaņā ar Elektroniskās naudas direktīvu vai
- pieteikties licencei kā pilntiesīgai kredītiestādei.

Maksājumu pakalpojumu direktīva sniedz juridisku pamatojumu vienota maksājumu tirgus izveidei visā Eiropas Savienībā. Tās mērķis ir radīt mūsdienīgu un visaptverošu noteikumu kopumu, kas būtu piemērojams visiem maksājumu pakalpojumiem Eiropas Savienībā. Dalībvalstīm tā būs jāīsteno vēlākais līdz 2009. gada 1. novembrim. Saskaņā ar Maksājumu pakalpojumu direktīvas II sadaļu ir izveidota jauna maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorija ar nosaukumu „maksājumu iestādes”. Maksājumu iestādēm ir īpašs konsultatīvas uzraudzības režīms, kas atšķiras no elektroniskās naudas iestādēm un kredītiestādēm

⁴ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁵ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

piemērojamā režīmā. Tomēr maksājumu iestādēm nav atļauts emitēt elektronisko naudu. Tām nav atļauts arī pieņemt noguldījumus no maksājumu pakalpojumu lietotājiem, un tās drīkst izmantot no maksājumu pakalpojumu lietotājiem saņemtos līdzekļus vienīgi to maksājumu pakalpojumu sniegšanai, kas ir minēti Maksājumu pakalpojumu direktīvas pielikumā. Elektroniskās naudas emitēšana nav minēta Maksājumu pakalpojumu direktīvas pielikumā, bet tā ir netieši minēta vienā no Direktīvas 2006/48/EK I pielikuma punktiem.

1.3. Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Pieeja ir saskaņā ar politiku un mērķiem radīt patiesu iekšējo tirgu finanšu pakalpojumiem un veicina vienotās euro maksājumu telpas (SEPA) izveidi. Tā ir arī saskaņā ar Lisabonas stratēģijas mērķiem, jo Elektroniskās naudas direktīvas pārskatīšana veicinās tehnoloģisku inovāciju un labvēlīgi ietekmēs izaugsmi un nodarbinātību.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

2.1. Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Pamatojoties uz Elektroniskās naudas direktīvas pārskatīšanas klauzulu (11. pants), Komisija 2005. gada sākumā uzsāka izvērtēšanas procedūru. Lai veiktu šo izvērtēšanu, Komisijas dienesti 2005. gada jūlijā uzsāka sabiedrisko apspriešanos. Pamatojoties uz izvērtēšanas pētījumu un sabiedrisko apspriešanos, Komisijas dienesti 2006. gada jūlijā publicēja dienestu darba dokumentu par Elektroniskās naudas direktīvas pārskatīšanu⁶.

Ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām regulāri apspriedās par priekšlikuma mērķiem un saturu. Divas ekspertu grupas klientu maksājumu jautājumos, proti, Maksājumu sistēmas valdības ekspertu grupa un Maksājumu sistēmas tirgus grupa, apsprieda Elektroniskās naudas direktīvas pārskatīšanu laikā no 2007. gada decembra līdz 2008. gada jūnijam. Turklāt regulāri notika divpusējas apspriedes ar dalībvalstīm, Eiropas Centrālo banku, maksājumu nozari (bankām, elektroniskās naudas iestādēm un mobilo maksājumu pakalpojumu sniedzējiem), patērētāju organizācijām u.tml.

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Novērtējuma ziņojuma un sabiedriskās apspriešanās galvenie konstatējumi ir apkopoti 2006. gada jūlija Komisijas dienestu darba dokumentā par Elektroniskās naudas direktīvas pārskatīšanu⁷. Lielākā daļa respondentu uzskatīja, ka direktīva ir jāpārskata, minot, ka daži noteikumi ir kavējuši e-naudas tirgus attīstību.

Pārskatīšanas procesa laikā ieinteresētās personas izteica bažas, ka elektroniskās naudas neskaidrās definīcijas un direktīvas neskaidrās darbības jomas dēļ spēkā esošajai direktīvai trūkst juridiskās noteiktības.

⁶ SEC(2006) 1049, 19.7.2006., http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

⁷ Sk. 5. zemspītras piezīmi.

Turklāt pārskatīšanas ziņojums atklāja, ka augtās kapitāla prasības, kā arī daži ierobežojumi (piemēram, elektroniskās naudas iestāžu darbības joma) un prasības, ko nosaka Elektroniskās naudas direktīva, ir kavējušas elektroniskās naudas tirgus attīstību.

Svarīgākie sabiedriskajā apspriešanā paustie atzinumi ir atrodam: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/e-money_directive&vm=detailed&sb=Title.

2.2. Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Šī priekšlikuma sagatavošanas laikā Komisija plaši izmantoja ārējo ekspertu atzinumus. Ārējo konsultantu veikts izvērtēšanas pētījums, sabiedriskā apspriešanās un divu ekspertu grupu ieguldījums sniedza vērtīgas zināšanas. Tika organizēta īpaša tikšanās ar elektroniskās naudas nozares pārstāvjiem un Eiropas Centrālo banku.

2.3. Ietekmes novērtējums

Lai varētu sasniegt izvirzītos mērķus, ir apsvērta virkne risinājumu problēmām, kas ietekmē elektroniskās naudas pakalpojumus. Divas svarīgākās problēmas, kā ir minēts 3. nodaļā, ir izraisījuši jautājumi, kas ir saistīti ar:

- (1) e-naudas definīciju un Elektroniskās naudas direktīvas darbības jomu;
- (2) tiesiskā regulējuma neatbilstību (konsultatīvas uzraudzības režīms, atbrīvojumi un noteikumi par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas novēršanu).

Pamatojoties uz sākotnējo dažādu politikas iespēju izpēti salīdzinājumā ar politikas mērķiem, tika izvērtētas piecas galvenās politikas iespējas: 1) nedarīt neko; 2) izdot vienkāršas pamatnostādnes; 3) piemērot elektroniskās naudas iestādēm maksājumu iestāžu konsultatīvas uzraudzības režīmu; 4) piemērot elektroniskās naudas iestādēm īpašu konsultatīvas uzraudzības režīmu un 5) atcelt Elektroniskās naudas direktīvu.

Pamatojoties uz politikas iespēju izvērtējumu, tika pieņemts, ka izlīdzināšana ar Maksājumu pakalpojumu direktīvu, ko paredz 3. un 4. politikas iespēja, varētu būt vispiemērotākā rīcība. Sagaidāms, ka abām iespējām būtu pozitīva ietekme uz elektroniskās naudas tirgus attīstību elektroniskās naudas apgrozības ziņā (potenciāls pieaugums līdz 10 miljardiem euro) un virknē iestāžu (līdz 120 elektroniskās naudas iestāžu).

Lielākās 4. politikas iespējas priekšrocības ir tāda īpaša konsultatīvas uzraudzības režīma pieejamība, kas ir samērīgs ar riskiem, ko rada elektroniskās naudas iestādes, un tas, ka tiek saglabātas spēkā esošās ziņojumu sniegšanas prasības elektroniskās naudas iestādēm, lai nodrošinātu tirgus uzraudzību. Trūkums būtu lielāks administratīvais slogs, kas tomēr ir proporcionāls tās mērķim.

Izmantojot 3. politikas iespēju — piemērot konsultatīvas uzraudzības režīmu, kas paredzēts maksājumu iestādēm —, ieguvums ir mazāks administratīvais slogs, jo netiks prasīta nekāda veida ziņojumu sniegšana. Lielākais trūkums ir, ka tas sarežģītu tirgus kontroli. Turklāt aplūkojamais konsultatīvas uzraudzības režīms ir netieši saistīts ar elektroniskās naudas iestāžu riskiem maksājumu apjoma dēļ, jo elektroniskā nauda tiek izmantota maksājumu izpildei.

Izmantojot 1. politikas iespēju (neko nedarīt) vai 2. politikas iespēju (izdot vienkāršas pamatnostādnes), saglabātos tiesiskā regulējuma sarežģītība pēc Maksājumu pakalpojumu direktīvas transponēšanas 2009. gadā un tirgus attīstība joprojām būs traucēta. Izmantojot 5. iespēju (direktīvas atcelšana), rastos juridiskā nenoteiktība un tiktu kavēta jaunu elektroniskās naudas pakalpojumu attīstība.

Komisijas ietekmes novērtējums ir atrodams:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2008_1_en.pdf.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Jaunajam priekšlikumam ir pilnīgi jauna struktūra. Ņemot vērā vēlamo izlīdzināšanu ar Maksājumu pakalpojumu direktīvu un faktu, ka visi noteikumi tiek grozīti, spēkā esošā Elektroniskās naudas direktīva tiks atcelta un aizvietota ar jaunu priekšlikumu.

Lielākās izmaiņas, ko ieviešis priekšlikums, ir šādas.

1. un 2. pants: direktīvas darbības jomas un elektroniskās naudas definīcijas precizējums.

Spēkā esošā direktīva rada juridisku nenoteiktību attiecībā uz tās piemērojamību dažiem uzņēmējdarbības modeļiem un tā kavē jaunu un inovatīvu pakalpojumu attīstību. Kā ierosināts pārskata ziņojumā, „elektroniskās naudas” un „elektroniskās naudas iestādes” definīcijas precizējumiem ir jāatrisina bažas par to, uz kuriem uzņēmējdarbības modeļiem attiecas šī direktīva un kurus pakalpojumus reglamentē ar Direktīvu 2007/64/EK. Ir ierosināta tehniski neitrāla un vienkāršāka „elektroniskās naudas” definīcija.

3., 6., 7. un 9. pants: piesardzības prasību pārskatīšana

Šobrīd elektroniskās naudas iestāžu konsultatīvas uzraudzības režīms ir cieši saistīts ar kredītiestāžu konsultatīvas uzraudzības režīmu saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK. Pamatojoties uz kvalitatīvu riska novērtējumu, kas ir veikts ietekmes novērtējumā, Komisija uzskata, ka spēkā esošās piesardzības prasības ir pārmērīgas, ņemot vērā ar darbību saistīto risku. Lai nākotnē varētu atvieglot iespējamo šīs direktīvas noteikumu integrēšanu Direktīvā 2007/64/EK un ņemot vērā ciešo savstarpējo saistību starp elektronisko naudu un elektroniskajiem maksājumiem, ir svarīgi nodrošināt vienmērīgu atbilstību starp attiecīgajiem režīmiem maksājumu iestādēm un elektroniskās naudas iestādēm. Tāpēc priekšlikumā ir ietverti turpmāk minētie pielāgojumi.

Kvalitatīvu piesardzības prasību saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK II sadaļu piemērošana elektroniskās naudas iestādēm (3. pants). Tas ietver Direktīvā 2007/64/EK paredzēto atļaujas piešķiršanas procedūru, saskaņā ar kuru e-naudas iestādēm ir jāiesniedz mītnes dalībvalsts kompetentajām iestādēm pieteikums, cita starpā ietverot darbības programmu, biznesa plānu un pierādījumus par sākotnējo kapitālu un pārvaldības pasākumiem. Kompetentās iestādes trīs mēnešu laikā pēc pieteikuma saņemšanas informē iestādi par to, vai atļauja ir piešķirta vai noraidīta.

Sākotnējā kapitāla prasības samazināšana no 1 miljona euro līdz 125 000 euro (6. pants). Ņemot vērā pakalpojuma risku, ir uzskatāms, ka sākotnējā kapitāla prasība ir pārmērīga un

neproporcionāla. Šis lielais sākotnējais kapitāls ir uzskatāms par nopietnu šķērsli mazākām sabiedrībām (galvenokārt iestādēm, uz kurām attiecas atbrīvojums) pieprasīt atļauju kļūt par elektroniskās naudas iestādi.

Aizvietot spēkā esošās **pastāvīgās kapitāla prasības** ar jaunām aprēķinu metodēm, kuru pamatā ir elektroniskās naudas iestāžu būtība un riska profils (7. pants).

8. un 9. pants: darbība un nodrošinājuma prasības

Šobrīd saskaņā ar direktīvas 1. panta 4. punktu elektroniskās naudas iestādēm ir atļauts nodarboties vienīgi ar elektroniskās naudas emitēšanu un ar to cieši saistītiem pakalpojumiem. Šis darbības ierobežojums nav saskaņā ar ekskluzivitātes nepieļaujamības pieeju maksājumu iestādēm, kas saskaņā ar Direktīvu 2007/64/EK var iesaistīties uzņēmējdarbībā, kura nav saistīta ar maksājumiem (piemēram, mazumtirdzniecībā vai telesakaru pakalpojumu sniegšanā). Būtu ieteicama saskaņotāka pieeja. Elektroniskās naudas iestāžu darbība nav obligāti jāierobežo līdz elektroniskās naudas emitēšanai, tāpēc tādas nodrošinājuma prasības, kādas ir noteiktas Direktīvas 2007/64/EK 9. pantā, būtu jāpiemēro gadījumos ar hibrīda elektroniskās naudas iestādēm.

5. pants: atlīdzināšanas iespējamība

Būtu jāprecizē atlīdzināšanas iespējamības (iespēja klientam jebkurā laikā atgūt elektronisko naudu ar pārskaitījumu vai skaidrā naudā) prasību piemērošana ar īpašu atsauci uz to piemērošanu mobilo telesakaru jomā. Patērētājiem ir jābūt tiesībām atgūt finanšu līdzekļus jebkurā laikā bez maksas, ja atgūšana notiek pilnā apmērā. Ja atgūšana ir daļēja un notiek pirms līguma termiņa beigām, emitents var iekasēt no turētāja maksu, kurai ir jābūt samērīgai ar darbības izmaksām.

10. pants: atbrīvojums

Pārskata ziņojumā uzsvēra, ka ir jāpanāk līdzsvars starp piekļuves tirgum atvieglošanu, adekvātas aizsardzības nodrošināšanu un izvairīšanos no konkurences kropļošanas. Ir arī jāsniedz pamudinājumi iestādēm, kas darbojas saskaņā ar atbrīvojumu, bet plāno kļūt par pilnībā licencētām iestādēm. Tiek ierosināts saskaņot elektroniskās naudas atbrīvojuma režīmu ar Direktīvas 2007/64/EK 26. pantā noteikto režīmu. Šādas izmaiņas ir jāaplūko kontekstā ar vieglākām iekļuves prasībām elektroniskās naudas iestādēm.

16. pants: noteikumi par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas novēršanu

Ņemot vērā nelielās vidējās summas, kas ir iesaistītas elektroniskās naudas pārskaitījumos, pilnīgu identifikācijas un reģistrācijas prasību piemērošanu varētu uzskatīt par nesamērīgu, ņemot vērā to lielās administratīvās izmaksas maksājumu nozarei, mazas vērtības tiešsaistes maksājumu vai mobilo maksājumu kontekstā. Spēkā esošajā direktīvā nav īpašu noteikumu attiecībā uz nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas novēršanu. Tomēr ar Direktīvu 2005/60/EK ieviesa vienkāršotu klientu uzticamības pārbaudes režīmu, kas ir piemērojams elektroniskajai naudai, un līdzīgs režīms tika ieviests regulā attiecībā uz naudas līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju par maksātāju. Ir ierosināts saskaņot šīs mazās summas ar Direktīvas 2007/64/EK 34. un 53. pantā minētajām, un tāpēc ir ierosināts palielināt robežvērtību summu Direktīvas 2005/60/EK 11. panta 5. punkta d) apakšpunktā. Šāda rīcība ļautu izvairīties no divkāršas identifikācijas situācijās, kas saistītas ar kontiem. Turklāt

papildu pasākumi, kurus pieņem nozare, veicinātu riska mazināšanu. Tas būtu saskaņā ar pašregulēšanas pieeju maksājumu jomā (piem., *SEPA*).

17. pants: Direktīvas 2006/48/EK grozījumi

E-naudas iestādes nepieņem noguldījumus. Noguldījumu pieņemšana joprojām ir kredītiestāžu monopols. Tomēr ir lietderīgi uzskatīt e-naudas iestādes par „finanšu iestādēm” Kapitāla prasību direktīvas 2006/48/EK izpratnē. Kapitāla prasību direktīvas 4. panta 5. punktā un I pielikumā ir ieviestas izmaiņas, lai to atspoguļotu un nodrošinātu, ka kredītiestādes var turpināt e-naudas emitēšanu.

3.2. Juridiskais pamats

Priekšlikuma juridiskais pamats ir EK līguma 47. panta 2. punkts un 95. pants.

3.3. Subsidiaritātes princips

Subsidiaritātes princips ir ievērots. Saskaņā ar šo principu darbība Kopienas līmenī ir jāveic tikai tad, ja dalībvalstis pašas nevar pietiekamā apjomā sasniegt paredzētos mērķus.

Direktīva 2000/46/EK ir radījusi saskaņotu vienoto tirgu elektroniskās naudas pakalpojumiem Eiropas Savienībā. Tomēr joprojām ir daži šķēršļi, kas būtu jārisina visas Eiropas līmenī. Elektroniskā komercija pēc savas būtības ir globāls jautājums, un atsevišķu valstu risinājumi kavētu elektroniskās naudas attīstību. Kopienas mēroga pieeja ir nepieciešama, jo piemērojamiem noteikumiem un principiem ir jābūt vienādiem visās dalībvalstīs, lai varētu panākt juridisku noteiktību un vienlīdzīgus nosacījumus visiem tirgus dalībniekiem.

3.4. Proporcionalitātes princips

Priekšlikums ievēro proporcionalitātes principu, jo tā mērķis ir nodrošināt pilnīgu saskaņošanu tikai tiem jautājumiem, kas ir nepieciešami, lai varētu pārvarēt elektroniskās naudas vienotā tirgus attīstības šķēršļus, un kas tika apzināti ieinteresēto personu atklātās apspriešanās laikā.

Visi ierosinātie noteikumi tika pakļauti proporcionalitātes pārbaudei un intensīvai apspriešanai, lai nodrošinātu piemērotu un proporcionālu regulējumu. Tas tiek īpaši atspoguļots elektroniskās naudas iestāžu piesardzības prasību noteikumos, atbrīvojuma un atlīdzināšanas iespējamības klauzulās.

3.5. Juridisko instrumentu izvēle

Ir vajadzīga reglamentējoša rīcība, lai nodrošinātu nepieciešamo tiesisko regulējumu, kas saskaņo elektroniskās naudas iestāžu konsultatīvu uzraudzību tādā apmērā, kāds ir nepieciešams, lai nodrošinātu it sevišķi to stabilu un piesardzīgu darbību un finansiālo integritāti. Tāpēc Komisija ierosina saglabāt to pašu instrumentu (direktīvu).

Komisija ierosina direktīvu, nevis regulu, jo direktīva ir instruments, kas labāk piemērots spēkā esošo tiesību aktu saskaņošanai. Tā ir arī saskaņā ar iepriekšējā instrumenta būtību, kas ir izvēlēts, lai saskaņotu noteikumus šajā jomā, un ar citiem instrumentiem, kas pieņemti saistītās jomās, piemēram, MPD.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

5.1. Modelēšana, izmēģinājuma posms un pārejas periods

Būs pārejas periods dažām jau nodibinātām elektroniskās naudas iestādēm attiecībā uz atbilstību direktīvas II sadaļas noteikumiem.

5.2. Vienkāršošana

Priekšlikums paredz tiesību aktu vienkāršošanu, administratīvo procedūru vienkāršošanu publiskām iestādēm (EK vai valstu) un administratīvo procedūru vienkāršošanu privātām struktūrām.

Elektroniskās naudas iestāžu uzraudzībā ievēros saskaņotu un konsekventu pieeju, kas ir pielāgota maksājumu iestādēm izmantotajai pieejai, ar vienādiem noteikumiem visās dalībvalstīs. Tas ļaus vienkāršot administratīvās procedūras.

Priekšlikumā paredzētā pilnīgas saskaņošanas pieeja vienkāršo procedūras privātām struktūrām.

5.3. Spēkā esošo tiesību aktu atcelšana

Priekšlikuma pieņemšanas rezultātā tiks atcelti spēkā esoši tiesību akti. Šī direktīva aizvieto Direktīvu 2000/46/EK.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

(...)

par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2005/60/EK un Direktīvu 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 2000/46/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu⁸,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁹,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹⁰,

rīkojoties saskaņā ar līguma 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā:

- (1) Direktīva 2000/46/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību¹¹ tika pieņemta, reaģējot uz jaunu elektronisku iepriekš apmaksātu maksājumu produktu parādīšanos, un tā bija paredzēta, lai izveidotu skaidru tiesisko regulējumu ar mērķi stiprināt vienoto tirgu, vienlaikus nodrošinot adekvātu konsultatīvu uzraudzību.
- (2) Komisija iesniedza ziņojumu¹², kas atklāja nepieciešamību pārskatīt Direktīvu 2000/46/EK, jo ir uzskatāms, ka daži tās noteikumi ir kavējuši patiesa vienota tirgus izveidi elektroniskās naudas pakalpojumiem.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū¹³ ir radījusi mūsdienīgu un saskaņotu tiesisko regulējumu maksājumu pakalpojumiem, tostarp koordinējot valstu noteikumus par piesardzības

⁸ OV C, . lpp.

⁹ OV C, . lpp.

¹⁰ OV C, . lpp.

¹¹ OV L 275, 27.10.2000., 39. lpp.

¹² SEC(2006) 1049, 19.7.2006.

¹³ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

prasībām jaunai maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijai, proti, maksājumu iestādēm.

- (4) Ar mērķi likvidēt barjeras piekļuvei tirgum un atvieglot elektroniskās naudas iestāžu uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu ir jāpārskata noteikumi, kam ir pakļautas šādas iestādes, lai varētu nodrošināt vienlīdzīgus nosacījumus visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
- (5) Ir lietderīgi ierobežot šīs direktīvas piemērošanu, attiecinot to uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri emitē elektronisko naudu. Tai nevajadzētu attiekties uz iepriekš apmaksātiem instrumentiem, ko var izmantot tikai ierobežoti, gan tādēļ, ka tie ļauj turētājam iegādāties preces vai pakalpojumus vienīgi emitenta telpās vai ierobežotā pakalpojuma sniedzēju tīklā saskaņā ar tiešu komercvienošanos ar profesionālu emitentu, gan arī tādēļ, ka to var izmantot vienīgi ierobežota preču un pakalpojumu klāsta iegādei. Instruments ir uzskatāms par lietojamu „ierobežotā tīklā”, ja to var izmantot vienīgi, lai iegādātos preces un pakalpojumus konkrētā veikalā vai veikalu ķēdē, vai lai iegādātos ierobežotu preču un pakalpojumu klāstu, neraugoties uz pārdošanas punkta ģeogrāfisko izvietojumu. Šādu instrumentu piemēri ir veikalu kartes, degvielas kartes, biedra kartes, sabiedriskā transporta kartes un ēdināšanas kuponi. Instrumenti, ko var izmantot iegādei konkrētu pārdevēju veikalos, nebūtu jāizslēdz, jo šādi instrumenti parasti tiek izstrādāti pakalpojumu sniedzēju tīklam, kurš nepārtraukti aug. Visbeidzot, direktīvai nevajadzētu attiekties uz maksājuma darījumiem digitālu preču un pakalpojumu iegādei, kur preču un pakalpojumu būtības dēļ operators pievieno būtisku vērtību, piemēram, piekļuves, meklēšanas vai izplatīšanas iespējas veidā, ar noteikumu, ka šo precī vai pakalpojumu var izmantot vienīgi digitālā ierīcē, piemēram, mobilajā tālrunī vai datorā.
- (6) Ir lietderīgi ieviest skaidru elektroniskās naudas definīciju, lai padarītu to tehniski neitrālu. Šai definīcijai būtu jāaptver visas situācijas, kurās maksājumu pakalpojuma sniedzējs emitē iepriekš apmaksātu uzglabātu vērtību apmaiņā pret naudas līdzekļiem.
- (7) Definīcijai būtu jāietver elektroniskā nauda, kas vai nu tiek uzglabāta maksāšanas ierīcē, kura ir turētāja rīcībā, vai arī tiek uzglabāta attālināti uz servera un turētājs ar to var rīkoties ar maksājuma konta starpniecību, izmantojot maksājuma pakalpojuma sniedzēja pakalpojumus. Šai definīcijai ir jābūt pietiekami plašai, lai izvaiļtos no tehnoloģisko inovāciju kavēšanas un lai tā ietvertu ne tikai visas elektroniskās naudas shēmas, kas ir pieejamas šobrīd elektroniskajā tirgū, bet arī tās, kas varētu attīstīties nākotnē.
- (8) Konsultatīvas uzraudzības režīms elektroniskās naudas iestādēm būtu jāpārskata un vairāk jāpiemēro riskiem, ar kuriem šādas iestādes saskaras. Tam ir jābūt arī saskaņā ar konsultatīvas uzraudzības režīmu, kas piemērojams maksājumu iestādēm saskaņā ar Direktīvu 2007/64/EK.
- (9) Elektroniskās naudas emitēšana nav noguldījumu pieņemšanas darbība saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, ņemot vērā tās īpašo raksturu būt par elektronisku aizstājēju monētām un banknotēm, kas visticamāk paredzēts vienīgi ierobežotu summu samaksai, nevis iekrājumu veikšanai. Nosacījumos, ar kādiem piešķir un saglabā spēkā atļauju elektroniskās naudas iestādei, ir jāietver piesardzības prasības, kas ir proporcionālas darbības un finanšu riskiem, ar kuriem saskaras šādas iestādes savas

darbības laikā, kas saistīta ar elektroniskās naudas emitēšanu, neatkarīgi no citām komerciālām aktivitātēm, kuras veic elektroniskās naudas iestādes.

- (10) Ir vajadzīgs režīms sākotnējam kapitālam apvienojumā ar pastāvīgo kapitālu, lai nodrošinātu atbilstīgu patērētāju aizsardzības līmeni un saprātīgu un piesardzīgu elektroniskās naudas iestāžu darbību. Ņemot vērā elektroniskās naudas specifiku, būtu jāpieļauj papildu metode pastāvīgā kapitāla aprēķināšanai, tomēr saglabājot izvēles iespējas uzraudzībai, lai nodrošinātu, ka visi maksājumu pakalpojumu sniedzēji pret vienādiem riskiem izturētos vienādi. Turklāt būtu jāparedz noteikums, ka klientu naudas līdzekļi jātur atsevišķi no citai uzņēmējdarbībai paredzētiem elektroniskās naudas iestādes līdzekļiem. Uz elektroniskās naudas iestādēm būtu arī jāattiecinā efektīvi noteikumi, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu.
- (11) Piesardzības nolūkos dalībvalstīm ir jānodrošina, lai elektronisko naudu varētu emitēt tikai tās elektroniskās naudas iestādes, kas ir atbilstīgi saņēmušas atļauju saskaņā ar šo direktīvu, kredītiestādes, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, un – noteiktos apstākļos – valstu centrālās bankas un citas valstu iestādes.
- (12) Elektroniskajai naudai jābūt atlīdzināmai, lai saglabātu turētāja uzticību. Atlīdzināšanas iespējamība nenozīmē, ka līdzekļus, kas ir saņemti apmaiņā pret elektronisko naudu, uzskata par noguldījumiem vai citādi atmaksājamiem līdzekļiem saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK. Atlīdzināšanai ir jābūt iespējamai jebkurā laikā par nominālo vērtību. Visas summas atlīdzināšanai vienmēr jānotiek bez maksas. Daļēja atlīdzināšana emitentam varētu radīt zināmas izmaksas. Tāpēc tai varētu piemērot proporcionālu, uz izmaksām balstītu maksu. Šie noteikumi neskar valstu tiesību aktus par nodokļiem vai sociālajiem jautājumiem, kā arī emitenta pienākumus saskaņā ar citiem attiecīgiem Kopienas vai valstu tiesību aktiem, piemēram, noteikumiem, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu, darbības, kuru mērķis ir iesaldēt finanšu līdzekļus, vai specifiskus pasākumus, kas ir saistīti ar noziegumu novēršanu un izmeklēšanu.
- (13) Ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm atteikties no dažu šīs direktīvas noteikumu piemērošanas iestādēm, kas nodrošina tikai ierobežotu apjomu maksājuma darījumu. Iestādēm, uz kurām attiecas šāds atbrīvojums, saskaņā ar šo direktīvu nevar būt tiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību vai nodrošināt pakalpojumus ārvalstīs un tās nedrīkst īstenot šīs tiesības netieši kā maksājumu sistēmas dalībnieces. Tomēr ir vēlams reģistrēt ziņas par visām iestādēm, kas nodrošina e-naudas pakalpojumus, tostarp arī tām iestādēm, uz kurām attiecas atbrīvojums. Šim nolūkam dalībvalstīm ir jāreģistrē šādas e-naudas iestādes, lai gan tām netiek piemēroti nosacījumi atļaujas saņemšanai vai daļa no tiem.
- (14) Juridiskas noteiktības nolūkos ir jāveic pārejas pasākumi, lai nodrošinātu to, ka elektroniskās naudas iestādes, kas uzsākušas savu darbību saskaņā ar valstu tiesību aktiem, ar kuriem Direktīvu 2000/46/EK transponē vietējos tiesību aktos, var attiecīgajā dalībvalstī turpināt darbību vēl noteiktu laika periodu. Šim periodam ir jābūt garākam iestādēm, uz kurām attiecas atbrīvojuma noteikums saskaņā ar Direktīvas 2000/46/EK 8. pantu.
- (15) Šī direktīva ievieš jaunu definīciju elektroniskajai naudai, kuras emitēšana var gūt labumu no atkāpēm Direktīvas 2007/64/EK 34. un 53. pantā, tāpēc attiecīgi būtu jāgroza arī vienkāršotais klientu uzticamības pārbaudes režīms elektroniskās naudas

iestādēm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai¹⁴.

- (16) Saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK elektroniskās naudas iestādes ir uzskatāmas par kredītiestādēm, lai gan tās nedrīkst ne pieņemt noguldījumus no sabiedrības, ne piešķirt kredītus no naudas līdzekļiem, kas ir saņemti no sabiedrības. Ņemot vērā sistēmu, kuru ir ieviesusi šī direktīva, Direktīvā 2006/48/EK ir lietderīgi grozīt kredītiestāžu definīciju, lai nodrošinātu to, ka elektroniskās naudas iestādes netiek uzskatītas par kredītiestādēm. Tomēr kredītiestādēm joprojām vajadzētu atļaut emitēt elektronisko naudu un veikt šo darbību visā Kopienā saskaņā ar savstarpēju atzīšanu un visaptverošu konsultatīvas uzraudzības režīmu, kas uz tām attiecas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem banku nozarē.
- (17) Šīs direktīvas noteikumi aizstāj visus attiecīgos Direktīvas 2000/46/EK noteikumus, tāpēc Direktīva 2000/46/EK ir jāatceļ.
- (18) Dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt šīs direktīvas mērķus, jo tie prasa saskaņot daudz dažādu noteikumu, kas šobrīd pastāv dažādu dalībvalstu tiesību sistēmās, tāpēc tie labāk sasniedzami Kopienas līmenī, tādējādi Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas ir noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz minētā mērķa sasniegšanai vajadzīgo.
- (19) Ir jāpārskata šīs direktīvas efektīva darbība. Tāpēc Komisijai ir jā sagatavo ziņojums trīs gadus pēc direktīvas transponēšanas termiņa beigām.
- (20) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹⁵.
- (21) Jo īpaši Komisijai jāpiešķir pilnvaras pieņemt īstenošanas noteikumus, lai ņemtu vērā tehnoloģiju un tirgus attīstību. Tā kā šie pasākumi ir vispārīgi un to mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, tie ir jāpieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas ir paredzēta Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā,

IR PIENĒMUŠAS ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants Priekšmets un darbības joma

1. Šī direktīva nosaka noteikumus elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanai, veikšanai un konsultatīvai uzraudzībai un elektroniskās naudas emitēšanai.

¹⁴ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

¹⁵ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Izņemot 5. pantu, šo direktīva nepiemēro kredītiestādēm, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā.
3. Šo direktīvu nepiemēro pakalpojumiem, kuru pamatā ir instrumenti, ko var izmantot, lai iegādātos preces vai pakalpojumus vienīgi telpās, kuras izmanto emitents vai saskaņā ar komercvienošanos ar emitentu, vai ierobežotā pakalpojumu sniedzēju tīklā, vai ierobežotam preču vai pakalpojumu klāstam.
4. Šo direktīvu nepiemēro pakalpojumiem, kuru pamatā ir jebkāda telesakaru, digitāla vai informācijas tehnoloģiju (IT) ierīce, ja iegādātās preces un pakalpojumi tiek piegādāti un ir izmantojami ar telesakaru, digitālas vai IT ierīces palīdzību, ja vien telesakaru, digitālais vai IT operators nedarbojas tikai kā starpnieks starp maksājuma pakalpojuma lietotāju un preču un pakalpojumu piegādātāju.

2. pants *Definīcijas*

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. „*elektroniskās naudas iestāde*” ir juridiska persona, kurai saskaņā ar šīs direktīvas II sadaļu ir piešķirta atļauja emitēt elektronisko naudu;
2. „*elektroniskā nauda*” ir monetāra vērtība, kura ir prasījums pret emitentu un kuru uzglabā elektroniski un emitē, saņemot naudas līdzekļus, ar mērķi veikt maksājuma darījumus, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 5. punktā, un to kā maksāšanas līdzekli pieņem fiziskas vai juridiskas personas, kas nav emitenti;
3. „*nesegtā elektroniskā nauda*” ir mēneša vidējais rādītājs par iepriekšējo 12 mēnešu finansiālajām saistībām, kas attiecas uz elektronisko naudu;
4. „*maksājumu apjoms*” ir vidējais rādītājs par iepriekšējos 12 mēnešos veikto ikmēneša maksājuma darījumu kopsummu.

II SADAĻA **PRASĪBAS ELEKTRONISKĀS NAUDAS IESTĀŽU DARBĪBAS SĀKŠANAI UN** **VEIKŠANAI**

3. pants *Vispārīgi piesardzības noteikumi*

Direktīvas 2007/64/EK 5., 10. līdz 15. un 17. līdz 25. pantu *mutatis mutandis* piemēro elektroniskās naudas iestādēm.

4. pants *Aizliegums emitēt elektronisko naudu*

Dalībvalstis aizliedz emitēt elektronisko naudu fiziskām vai juridiskām personām, kuras nav:

- (1) elektroniskās naudas iestādes, kā definēts 2. panta 1. punktā;

- (2) kredītiestādes, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- (3) maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kā minēts Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā.

5. pants

Atlīdzināšanas iespējamība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai pēc turētāja pieprasījuma elektroniskās naudas emitenti jebkurā laikā un par nominālo vērtību atlīdzinātu turējumā esošās elektroniskās naudas monetāro vērtību.
2. Emitenta un turētāja līgumā skaidri norāda atlīdzināšanas nosacījumus.
3. Ja atlīdzināšana notiek pirms līguma termiņa beigām, tā var attiekties uz visu elektroniski uzglabāto naudu vai tās daļu.
4. Ja atlīdzināšana notiek dienā, kad beidzas līguma termiņš, turējumā esošās elektroniskās naudas monetārā vērtība tiek atlīdzināta bez maksas.
5. Emitents var iekasēt maksu vienīgi daļējas vai pilnīgas atlīdzināšanas gadījumā pirms līguma termiņa beigām. Šīs maksas apmērs ir jānorāda līgumā. Tai ir jābūt proporcionālai un samērīgai ar faktiskajām izmaksām, kas ir radušās emitentam.

6. pants

Sākotnējais kapitāls

1. Dalībvalstis pieprasa, lai atļaujas piešķiršanas brīdī elektroniskās naudas iestādēm būtu sākotnējais kapitāls, ko veido vienības, kas noteiktas Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) un b) apakšpunktā, ar vērtību ne mazāk kā 125 000 euro.

7. pants

Pašu kapitāls

1. Papildus 6. pantā noteiktajām sākotnējā kapitāla prasībām dalībvalstis pieprasa, lai elektroniskās naudas iestādēm jebkurā laikā būtu pašu kapitāls, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 57. līdz 61., 63., 64. un 66. pantā.
2. Elektroniskās naudas iestāžu pašu kapitāls tiek aprēķināts saskaņā ar vienu no trim metodēm (A, B, C), kas ir noteiktas Direktīvas 2007/64/EK 8. pantā, vai saskaņā ar D metodi, kas ir noteikta 3. punktā. Atbilstošo metodi nosaka kompetentās iestādes, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem.
3. D metode: ja elektroniskā nauda ir lielākā no summām starp nesegto elektronisko naudu un maksājumu apjomu, elektroniskās naudas iestāžu pašu kapitālam ir jābūt vienādam vismaz ar šādu elementu summu:

- (a) 5 % elektroniskās naudas daļas līdz 5 miljoniem euro;

- (b) 2,5 % elektroniskās naudas daļas virs 5 miljoniem euro līdz 10 miljoniem euro;
 - (c) 2 % elektroniskās naudas daļas virs 10 miljoniem euro līdz 100 miljoniem euro;
 - (d) 1,5 % elektroniskās naudas daļas virs 100 miljoniem euro līdz 250 miljoniem euro;
 - (e) 1 % elektroniskās naudas daļas virs 250 miljoniem euro.
4. Pamatojoties uz riska pārvaldības procesu novērtējumu, riska zaudējumu datubāzēm un elektroniskās naudas iestāžu iekšējās kontroles mehānismiem, kompetentās iestādes var pieprasīt elektroniskās naudas iestādēm turēt pašu kapitāla summu, kas ir līdz 20 % lielāka nekā summa, kas atbilst aprēķinu rezultātam, piemērojot 2. punktā minēto metodi, vai ļaut elektroniskās naudas iestādēm turēt pašu kapitāla summu, kas ir līdz 20 % mazāka nekā summa, kas atbilst aprēķinu rezultātam, piemērojot 2. punktā minēto metodi.
 5. Elektroniskās naudas iestādes pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par 6. pantā prasīto summu.
 6. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu elementu, kas atbilst pašu kapitālam, vairākkārtēju izmantošanu, ja elektroniskās naudas iestāde pieder vienai un tai pašai grupai kopā ar citu e-naudas iestādi, kredītiestādi, ieguldījumu sabiedrību, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību vai apdrošināšanas sabiedrību. Šis punkts ir piemērojams arī tad, ja elektroniskās naudas iestāde veic darbības, kas nav elektroniskās naudas emitēšana.

8. pants *Darbība*

1. Neatkarīgi no elektroniskās naudas emitēšanas elektroniskās naudas iestādes drīkst iesaistīties jebkurā no šīm darbībām:
 - (a) nodrošināt maksājumu pakalpojumus, kas ir minēti Direktīvas 2007/64/EK pielikumā;
 - (b) izsniegt kredītu, kas ir saistīts ar maksājuma pakalpojumiem, kas minēti Direktīvas 2007/64/EK pielikuma 4., 5. vai 7. punktā, ja tiek ievēroti minētās direktīvas 16. panta 3. un 5. punktā minētie nosacījumi;
 - (c) nodrošināt operatīvus un cieši saistītus palīgpakalpojumus, kas ir cieši saistīti ar e-naudas emitēšanu;
 - (d) vadīt maksājumu sistēmas;
 - (e) veikt citus uzņēmējdarbības veidus, kas nav elektroniskās naudas emitēšana, ievērojot attiecīgos Kopienas un valstu tiesību aktus.

2. Finanšu līdzekļi, kurus elektroniskās naudas iestādes saņem no maksājuma pakalpojuma lietotāja apmaiņā pret elektronisko naudu, nav uzskatāmi par noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekli Direktīvas 2006/48/EK 5. panta izpratnē. Finanšu līdzekļi, kas saņemti jebkuram citam maksājumu pakalpojumam, nav uzskatāmi ne par noguldījumu, ne citu atmaksājamu līdzekli Direktīvas 2006/48/EK 5. panta izpratnē vai par elektronisko naudu šīs direktīvas izpratnē.
3. Elektroniskās naudas iestādes nevar veikt noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšanas darbību Direktīvas 2006/48/EK 5. panta izpratnē.

9. pants

Nodrošinājuma prasības

1. Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes pieprasa, lai elektroniskās naudas iestādes, kuras veic kādu no darbībām, kas ir minētas 8. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā, un tajā pašā laikā ir iesaistītas citos uzņēmējdarbības veidos, kas ir minēti 8. panta 1. punkta e) apakšpunktā, nodrošinātu finanšu līdzekļus, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai ar cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja starpniecību maksājuma darījuma veikšanai, saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 9. panta 1., 2. un 4. punktu.
2. Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var pieprasīt, lai elektroniskās naudas iestādes, kuras nav iesaistītas citos uzņēmējdarbības veidos, kas ir minēti 8. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā, arī atbilstu nodrošinājuma prasībām saskaņā ar šā panta 1. punktu.

10. pants

Fakultatīvi izņēmumi

1. Izņemot Direktīvas 2007/64/EK 20., 22., 23. un 24. pantu, dalībvalstis var atbrīvot vai ļaut kompetentajām iestādēm atbrīvot no visu vai daļas procedūru un nosacījumu, kas ir noteikti šīs direktīvas 3., 6., 7., un 9. pantā, piemērošanas un atļaut juridiskām personām reģistrēties kā elektroniskās naudas iestādēm, ja ir ievērotas visas šīs prasības:
 - (a) ja attiecīgās personas, ieskaitot visus aģentus, par kuriem tās uzņemas pilnu atbildību, iepriekšējos 12 mēnešos veikto maksājuma darījumu vidējā kopsumma nepārsniedz 3 miljonus euro mēnesī;
 - (b) neviena fiziskā persona, kas ir atbildīga par uzņēmējdarbības pārvaldību vai vadīšanu, nav tiesāta par noziegumiem, kas ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu, vai citiem finanšu noziegumiem.

Prasība, kas ir noteikta pirmās daļas a) apakšpunktā, tiks izvērtēta, pamatojoties uz biznesa plānā prognozēto kopējo maksājumu summu, ja vien kompetentās iestādes nepieprasīs šī plāna pielāgojumus.

2. Visu juridisko personu, kas ir reģistrētas saskaņā ar 1. punktu, galvenajam birojam ir jāatrodas tajā dalībvalstī, kurā tās faktiski veic savu darbību.
3. Juridiskās personas, kas ir minētas 1. punktā, uzskatāmas par elektroniskās naudas iestādēm. Tomēr uz tām neattiecas Direktīvas 2007/64/EK 10. panta 9. punkts un 25. pants.
4. Dalībvalstis var noteikt, lai juridiskā persona, kas ir reģistrēta saskaņā ar 1. punktu, varētu iesaistīties tikai dažās no 8. panta 1. punktā minētajām darbībām.
5. Juridiskajām personām, kas ir minētas 1. punktā, ir jāziņo kompetentajām iestādēm par visām izmaiņām situācijā, kas ir būtiskas nosacījumiem, kuri minēti šajā punktā. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka gadījumā, ja 1., 2. un 4. punktā minētie nosacījumi vairs netiek izpildīti, attiecīgajai personai ir 30 kalendāro dienu laikā jāpieprasa atļauja saskaņā ar 3. pantu. Visām personām, kuras nepieprasa atļauju noteiktajā laikā, tiek aizliegts emitēt elektronisko naudu saskaņā ar 4. pantu.
6. Šo pantu nepiemēro attiecībā uz Direktīvas 2005/60/EK noteikumiem vai valstu noteikumiem, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju.

III SADAĻA ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI

11. pants Īstenošanas pasākumi

1. Komisija var pieņemt šādus pasākumus:
 - (a) pasākumus, lai atjauninātu summas, kas ir minētas 10. pantā, ņemot vērā inflāciju;
 - (b) pasākumus, lai nodrošinātu vienādu šīs direktīvas piemērošanu;
 - (c) pasākumus, lai ņemtu vērā tehnoloģiju un tirgus attīstību.
2. Pasākumi, kas ir minēti 1. punktā, ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, un tiek pieņemti saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas minēta 12. pantā.

12. pants Komiteja

1. Komisijai palīdz Maksājumu komiteja, kas ir izveidota saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 85. pantu.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

IV SADAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants Pilnīga saskaņošana

Dalībvalstis nevar uzturēt spēkā vai ieviest citus noteikumus, kas nav paredzēti šajā direktīvā.

14. pants Pārskatīšana

Ne vēlāk kā [trīs gadus pēc transponēšanas termiņa beigām, kas ir minēts 18. panta 1. punktā], Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un ietekmi, jo īpaši par piesardzības prasību piemērošanu elektroniskās naudas iestādēm, nepieciešamības gadījumā pievienojot priekšlikumu par tās pārskatīšanu.

15. pants Pārejas noteikumi

1. Dalībvalstis ļauj elektroniskās naudas iestādēm, kas pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ir uzsākušas darbību saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem īsteno Direktīvu 2000/46/EK dalībvalstī, kurā atrodas to galvenais birojs, turpināt savu darbību bez atļaujas, kas ir paredzēta 3. pantā. Dalībvalstis šādām elektroniskās naudas iestādēm pieprasa iesniegt kompetentajām iestādēm visu būtisko informāciju, lai ļautu kompetentajām iestādēm sešu mēnešu laikā pēc 11. pantā paredzēto noteikumu stāšanās spēkā izvērtēt, vai iestādes atbilst šīs direktīvas prasībām, un, ja tā nav, kādi pasākumi būtu veicami, lai nodrošinātu atbilstību, vai arī ir piemērojama atļaujas atcelšana. Atbilstīgajām elektroniskās naudas iestādēm tiks piešķirta atļauja un tās tiks reģistrētas. Ja atbilstība netiek panākta sešu mēnešu laikā no [direktīvas īstenošanas termiņa], attiecīgajām elektroniskās naudas iestādēm aizliedz emitēt elektronisko naudu.
2. Dalībvalstis var noteikt, ka elektroniskās naudas iestādei automātiski piešķir atļauju un to reģistrē saskaņā ar 3. pantu, ja kompetentajām iestādēm jau ir pierādījumi par to, ka ir izpildītas 3., 6. un 7. pantā minētās prasības. Kompetentās iestādes informē attiecīgās elektroniskās naudas iestādes pirms atļaujas piešķiršanas.
3. Dalībvalstis ļauj juridiskajām personām, kas pirms [Komisijas priekšlikuma pieņemšanas datums] ir uzsākušas darbību kā struktūras saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvas 2000/46/EK 8. pantu, turpināt šīs darbības attiecīgajā dalībvalstī līdz [12 mēnešus pēc transponēšanas termiņa], nepieprasot atļauju saskaņā ar 3. pantu. Elektroniskās naudas iestādēm, kurām šajā laika periodā nepiešķir ne atļauju, ne atbrīvojumu 10. panta izpratnē, tiek aizliegts emitēt elektronisko naudu.

16. pants
Direktīvas 2005/60/EK grozījumi

1. Direktīvas 2005/60/EK 11. panta 5. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„d) elektronisko naudu, kā noteikts Direktīvas 2009/./EK (*) 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā, ja maksimālā ierīcē elektroniski uzglabātā summa nav lielāka par [500 euro] gadījumā, kad summu nav iespējams papildināt, vai ja noteikts maksimālās summas ierobežojums [3 000 euro] apmērā visiem darījumiem kalendārā gada laikā gadījumā, kad summu ir iespējams papildināt, izņemot gadījumus, kad elektroniskās naudas turētājs tā paša kalendārā gada laikā atlīdzina [1000 euro] vai vairāk, kā minēts Direktīvas 2009/./EK 5. pantā,”.

(*) OV

17. pants
Direktīvas 2006/48/EK grozījumi

1. Direktīvas 4. pantu groza šādi:

- (a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„1) „kredītiestāde” ir uzņēmums, kura darbība ir pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no iedzīvotājiem un piešķirt kredītus no saviem līdzekļiem,”

- (b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

„5. „finanšu iestāde” ir uzņēmums, kurš nav kredītiestāde un kura galvenā darbība ir līdzdalības iegāde vai viena vai vairākas no I pielikuma 2. līdz 12. un 15. punktā uzskaitītajām darbībām.”

2. Direktīvas I pielikumu papildina ar šādu 15. punktu:

„15. Elektroniskās naudas emitēšana”.

18. pants
Atcelšana

Direktīvu 2000/46/EK atceļ no [19. panta 1. punktā minētais transponēšanas termiņš].

Visas atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

19. pants
Ieviešana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās piemēro minētos noteikumus no .

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Šī direktīva ir adresēta visām dalībvalstīm.

Briselē,

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis